

KOŹLI (14) ai

-ź- (10), -z- (4).

o jasne.

sg m N koźli (2). ◇ f N koźlã (1). ◇ G koźlój (2). ◇ A koźlą (3). ◇ I koźlą (2). ◇ L koźl(e)j (1). ◇ n G koźl(e)go (1). ◇ A koźl(e) (1). ◇ pl N subst koźl(e) (1).

Sł stp brak, Cn s.v. *dragant*, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „kozieł” ‘samiec kozy’:

1. Pochodzący od koźła, należący do koźła; *caprinus*, *haedinus Calep* (13) : Zaż ia będę iadał mięso wołowe? ábo krew koźlą [*sanguinem hircorum*] będę pił? *Leop Ps* 49/13 [*idem LatHar* +8]; *BielKron* 36, 36v, 38v [2 r.], 450v; Odzienie albo guniã z włofienia capów álbo koźłow/ też/ kudły koźle. *Mącz* 53d; *KochPs* 75; *SkarŻyw* 349; *Calep* 160b, 469b; *LatHar* +8, 386.

W charakterystycznych połączeniach: koźla(-e) krew (7), kudły, mięso (2); koźli i cielcowy.

2. Zestawienie w funkcji nazwy botanicznej: »koźla broda« = *Tragopogon* L.; *kozibród*, rodzaj z kilkoma gatunkami roślin dwuletnich z rodziny złożonych (*Compositae*) (1) : *Tragopogon* Latine, *Hirci barba*, *Koźla brodã*. *Mącz* 460c.

Cf **KOZI**, **KOZŁOWSKI**, **KOZŁOWY**

TZ